

Nevtepeno Poprijeta Devica Marija.

Prihaja vsaki mesec 8.

na spomin petdesetletnice od l. 1904. dec. 8., ka je za versko listino raz
glašeno Marijino nevtepeno poprijetje.

Vrejūje ga z dovolenjom od vikariata v D. Lendavi pod št. P. H. 48/1920.
danjm **KLEKL JOŽEF** vp. pleb. v Črensovcih, Prekmurje.

Cena: Za naročnike Novin dobrovoljna podpora, za nenaročnike Novin pa
5 din. ali 20 K. na leto. K listi dobijo naročniki za to ceno kalendar
Srca Jezušovoga.

K zaročenji B. D. Marije.

Čista Deva, Tebi speva
glasno slavo, srčno vdano
k tvoj' mi godi zaročenja,
da ne blodi; — brezi greha
naj prehodi pot življenja
Düša moja.

Čistost Deva, Te odeva . . .
Čistost sija Njem tüd z lica
ki v svetišče te pripeša
Da poišče si zavetja,

pomočnice njem ne menjka, . . .
Sveti Jožef.

* * *

Čista deva, razodeva
Vajni zakon pravi blagor . . .
Ar sta oba čista bila'
Gda si dala' roke mitma' . . .
Čistost srca bož'ga Sina
Dala — nam je.

S r č e n.

Kristušov namestnik Vam to pravijo!

„Katoličanci ešče zmerom ne razmijo pomena časopisja“ (novine, štamp, listi). „Niti verniki, niti duhovniki se ne brigajo za to tak, kak bi se mogli. Stari ljudjé večkrat pravijo: časopisje je nova reč i prle smo lahko brez njega tudi dobri ostali. Prle, prle! Ne pomislijo, da čemér slaboga časopisja prle ne bio tak razširjen kak dnes i da zato proti-čemer, dobro časopisje, ne bio tak potreben. Živemo pač v drugih časih kak prle, i obžalüvanja vredno je dejstvo, da protikrščansko časopisje tak zagifta krščansko ljudstvo. Zaman bodete zidali cerkve, prirejali misijone, nastavljali šole, vsa vaša dobra dela bodo razvržena, če ne bodete tudi zednim znali obračati obrambnoga i napadalnoga orožja krščanskoga štampa“. Kristušov namestnik, blagoga spomina X. Pij papa, ki so šteli vse prenoviti v Kristuši, so pravili te reči časnikarom, to je onim ki novine ali časopise pišejo.

Ste katoličanci? Te vam pa sveta more biti reč Kristušovoga namestnika. Razmíte od koj guči tü Kristuš po svojem namestniki? Ka bi dobre novine, liste, pač krščanski štamp podpirali, ár ovak protikrščanski štamp zagifta vašo vero. Znete ka to pomeni? To ka nete prav, nete zdravo vervali i ár to nete, se pogübite. Samo práva, zdrava Kristušova vera zveliča najmre človeka. Se ščete pogübiti? Jeli ne! Ali ščete ka se drugi pogübijó? Jeli da nesmete to! Kak se pa branite te pogübe? Mate vrednost? Mate več jezer, več stojezer vrednosti, pa iz sté ne voščite svojoj düši i svojega bližnjega düši na zveličanje par koron darüvati na dober tisk? ! Bi mogoče to bilo? Bi mogoče bilo da svojoj nebeskoj materi D. Mariji na čast, ka bi se pisao njeni list i v njem širila njena slava pa vaša večna sreča po njem, pravim, ka v té namen ne bi meli vi iz vašega bogastva par koron?

To je ne mogoče. Ne mogoče, ka vi, ki molite njeno čislo, nosite njeni škapuler, vživáte presveto Telo njenoga Sina, se imenüjete njena deca, ne mogoče, ka bi vi premislili, ka delate gda ne čtete nikaj pobožnoga. Šparate? Od tistih gučimo, ki majó občem pa ne voščijo ne sebi, ne svojoj deci naročiti pobožno čtenje! Te

pitamo : zato škrtlarite, ka se hitrej i ležej pogūbiti i vi i vaša deca ? Sin de vam hodo v grešna društva, postane pijanec i razvūzdanec, ar je ne meo kaj dobroga za čteti, ar se je tebi mililo par koron dati na dober list. De boše te ? Keliko sirot bi rado čtelo od Marije i molilo za tébe pa njim ti ne voščiš to i tak odpadneš od dvojnoga haska, ár raj maš penez kak svojo i svojega bližnjega dūšo ! Mariji na čast ne vūpaš darūvati par koron, ka bi si ž njimi kūpo nebesko plačo ? ! O kak žaloštno je to. Na slovenskom, gde zdaj živemo, se *na dén na desetjezere* več protikrščanskih časopisov štampa kak krščanskih. I vi, deca Marijina, bi z stišnjenov pesnicov gledali, kak blatijo tei listi, štere podpirajo velike banke i druga protikrščanska društva Jezušovo vero ! Ne mogoče ! Vi se morete strsnoti ! Ve pa hodite k spovedi, hodite k meši, hodite na misijone. Glejte ! Vse to miné po vašoj smrti, če nete podpirali dobrih listov, ar slabi vzemejo vero vašoj deci, štera de podirali tisto, ka ste vi zidali i se špotarila z tistoga, ka ste vi z globočine srca častili. Ve mislim to že sami v pamet jemljete ! Dobri listi se pa najbolje podpirajo stem, če se naročijo. *Naročite si M. List, ki mate zato občem, čtite ga radi i naročite ga tudi sirotam, štera ga ne morejo plačati, rade bi ga pa čtele.* Ljubezen do naše nebeske Matere naj premaga vaš žep. Za par let mi vsi prav date, gda mo že vsi na svojem računi, ka sam prav meo, gda sam vas opomino, naj si naročite M. List. O kak velika plača de vas čakala za to v nebi kak zmožen bo Marijin zagovor pri sodi, kak sladka bode vaša smrt. Ali se bojite sada sv. meš, štere do se za vas služile ? Dečica Marijina, bogajte sv. očo. rimskoga papo, širite i naročite si dobre liste !

Cena M. Lista je 20 K ali 5 Din. na leto za tiste, ki si samo toga naročijo. Za to cenó dobijo ešče zraven kalendar Srca Jezušovoga, šteri de če le mogoče páli vekši kak lani. Ki pa so naročeni tudi na Novine ali ki so plačali naprej M. List na deset let, tisti dajo kakšo dobrovoljno podporo na M. List. K listi tei tudi dobijo vsi kalendar Srca Jezušovoga.

Sirotam pa vse damo brezplačno, kelikim smo to le mogoči včiniti ali pa za falejšo cenó te, če so one mogoče kaj plačati, prosimo je pa, naj se dostokrat

obrnejo z poniznov prošnjov k angelom čuvarom, ka bi
tei slab tisk potrli, dobroga pa razširili po sveti, kak
žele to sv. Maticerkev.

V Mariji ljubljeni i pozdravljeni vsi !

Črensovci, Prekmurje, 1922. jan. 8.

KLEKL JOŽEF

vp. pleb. urednik M. Lista.

Krščanski navuk.

V Marijinom listi odsegamao bo tūdi krščanski
navuk. To pa z toga zroka. Maticerkev ostro zapovedava
na vsako nedelo i svetek držanje krščanskoga navuka i
toga pohajanje. V 1335. kánoni je to zapovedano: Ne
samo starišje i njihovi namestniki, nego ešče gospodarje
(vértovje) i botrina so dužni skrbeti, da vsi njihovi pod-
ložniki ali njihovej skrbi izročeni dobijo krščanski navuk.
A to zapoved je včasi pri najboljšoj volji ne mogoče
spuniti. Slabo vreme, pomenjkanje obüteli, obleke, beteg
i sto drüghih istinskih od Materecerkve priznanih važnih
zrokov večkrat onemogoči poslušanje krščanskoga na-
vuka. Za te dūše zato, štere so istinsko zadržane, da ne
morejo poslušati krščanskih navukov, ščemo mi čem
večkrat par vrstic Kristušovoga navuka objaviti, ka zbudimo
v njih prepotrebno vero. I to tem raj včinimo, ar nas na
to opomina sama Maticerkev, naj bodemo tak dūhovniki,
kak svecki ljudjé na pomoč tistim ki krščanski navuk
razlagajo. Začnemo pa svoje razlaganje z desetimi bo-
žimi zapovedami.

Prva izmed deseterih božih zapoved se glasi: „*Jaz
sem Gospod Bog tvoj, nemej tūjih bogov pred menov, ne
napravljaj si zrezanih kepov, ka bi je molo*“.

Sam Bog je nazvesto 10 zapovedi na gori Sinaj v
Arabiji, gda je Izraelce po Mojzesi pelao v Palestino ali
„sveto zemljo“. Zato se zovejo bože zapovedi. V drügoj
knigi Mojzesovoj je té dogodek popisan. Tū se čte za-
poved iz vüst samoga Boga glašena na Sinaji: „*Jaz
sem Gospod, tvoj Bog. Zvün mene ne smeš meti niednoga
tūjega boga.* (II. Mojzes 20.) To teliko pomeni ka samo
ednoga Boga smemo priznati i moliti ne pa več. Sam
Kristuš je to zapoved ponovo, gda je šatani, ki ga je
skūšavao, naj ga moli, etak odgovoro: „*Boga svojega*

gospoda moli i samo njemu služiti.“ (Mat. IV. 10.) Kak lepo v srce segajoče se glasi: „*samo njemu služiti.*“ Samo Bogi, ki je najljepši, najbogatejši, najbolši i najsmilenejši. Tomi služiti samo, ki je najbolši plačnik, ki te nema za slugo, nego za dete, ár njemu te reči moreš v popolnoj detinskoj ljübeznosti šepetati dén za dnevom: *Oča naš,* ki si vu nebesah... Kak veliko odliküvanje za nas! Ne dopüsti te dober Oča nebeski, ki bi mi njegova deca častili meso — v nečistosti, penez — bogastvo v skoposti — čast, lepoto v gizdi. Vse to so minljive, pred njim nikaj vredne reči. Ne. On šče naj samo njega častimo po globokoj, gorečoj molbi, ki je večni i nikdar ne mine. Zdaj odgovori düša moja: Si si ti tak zvolila Boga za svoje kak on tebe? Ti je on vse? Ti je on prvi? Ali ti je mogoče vse drügo ljübljenejše kak on? Ne pozabi, ka ti on, vsegamogočni grmi: „*Jaz sem gospodin tvoj Bog. Zvüna mene nesmeš meti niednoga tüjega boga.*“

I. Zapoved.

Dužni smo Boga moliti. Človek v narávi ali naturi ma že, da čüti poštüvanje do tistih ki nad njim stojijo. Glej samo dete, kak pazljivo gleda ali poslüša starejšega, gda njemu kaj takšega kaže ali pripovedava, ka ono neve. I kak ono tak mi vsi v srci više zdignemo tiste, ki so od nas vučenejši, močnejši popolnejši. A nišče je pa ne tak moder, mogočen, dober, bogat popolen kak dober Bog. On je nezmeren i neskončen, nezmereno i neskončno poštüvanje njemu zato ide, štero mi zovémo za molbo. Mi moramo zato Boga moliti, ar On nad nas i nad vsako bitje neskončno zvišeno stojí i ar mi i vsako bitje je popolnoma od njega odvisno. Neskončno zvišeno stojí nad nami Bog. Gledaj visoko nebo, prestrano zemljo, z ednov rečjov je to vse stvoro. „*Nebesa pripovedavajo božo diko i nébes naznanja moč njegovih rok.*“ (Ps. 18. 2) pravi sv. Pismo. Od vekomaj jn On, zna vse, vidi vse, modrost ma neskončno, ljübezen brez mere, smilenost brez meje, vse od njega žive, žitek i smrt samo On deli i ne bi ga molili? Neskončni je on, molimo ga, ár ga ne moremo zapopasti, kak nam pravi sv. Gregoz naz: „*Boga ljübiamo ar ga spoznamo, molimo ga pa zato, ár ga ne moremo zapopasti.*“ Pa kak ga ne bi molili?

Gda je on tak zvišeni smo mi tak jako slabi da brez njega niti ednok si ne moremo odehnati: „Ali živemo, ali merjemo, vsikdar smo Gospodovi“ (Rim. XIV. 8.) pravi sv. Düh Bog po sv. Pavli apoštoli. Roke, noge, telo, duša, neba, zemlja, vse je od Njega. On je naše zdravje, on naš blagoslov, po Njem se zori pšenisa na poli i sūši krma na travniki, On da zras drevi, po njem diši rožica, on nas varje betegov, on nas pohaja ž nji-mi, on nam pošlje Angele za čuvare i hüde dühe za skūšavce, popolnoma smo Njemi podvrženi, vse od njega mamó, samo greh je ne od njega. Pa toga velikoga Gospoda ki je naš najbolši oča ki nam da vse dobrote na zemlji i nam pripravlja neskončno radost v nebi, ne bi molili dostojno? Bi zevali, dremali, svet pre-mišlavalí gda se z njegovim Stvoritelom pogučavamo? O poslühnimo glas sv. Düha, molimo vsikdar goreče dobroga Boga i samo njega, i ne nikoga drügoga: „Pridite, molimo i vržimo se natla pred Gospodom, ki nas je stvoró! On je najmre gospod, naš Bog mi pa ljudstvo njegove pašé i ovce njegovih rok.“ (Ps. 94.-7). O düšica, premisli si, kak moliš ti svojega Boga, toga največšega Gospoda i najbolšega očó? Premisli kak! Daj odgovor kak! Kak ga moliš?!

Misijonski glasi.

Češko-Slovaška. Na Češkom, kje se je brezverstvo vživeló v najlepši svet, se Kristušovo kraljestvo jako lepo razvija. Lani poleti so bile tam razne slavnosti, štere so se obnesle kak je bole ne bilo mogoče želeti in zato mamó trdno vūpanje, da bodo rodile obilne sadove na gredaj Kristušove cerkve na Češkom. Slavnosti so se vršile v takših varašaj, da pravijo, da pred bojom tam zavolo brezbožnih ljudi toga nikak ne bi bilo mogoče napraviti. — Na Češkom se tüdi jako močno širi orlovska miseo med katoličanskov mladinov. Vseh vküp je že nad 100.000 kotrig. Vesela poročila prihajajo od vseh delov sveta. Misijonarje pišejo, da je žetev vsikdi zrela samo delavcov si več želejo. Da bi bober Bog tüdi med Slovenci obüdo kak največ misijonskih pozvanj.

Nemčija. V politično ponižanoj Nemčiji (tū ne mislimo Nemške Avstrije) je od dneva do dneva vekše zanimanje ze misijone. Doma majo protestante i človek bi mislo, da komaj doma zmorejo kaj, liki oni pravijo: doma in v zvūnešnjih misijonaj! oboje moramo zadoleti, mi smo katoliški (t. j. za celi svet). Poglednimo samo kelko je nabralo za misijone misijonsko — društvo „Ludwig-Missionsverein“ lani l. 1921.do 31. marca (v ednom leti): 431.419 mark (l. 1920. 358.973 mark); poleg toga so nabrali samo dijaki 25.638 mark (l. 1920. 10.060 mark); (marka je nekaj več vredna kak naši dve koroni). Naj nam bodo za zgled i nasledūjmo je!

Indija. V Indiji se dogajajo velke reči na Cerkvenom polji. Ta dežela, štera hrani okoli 500 milijonov prebivalcov (to je skoro edna tretjina vsega človeščanstva) ima okoli tri milijone katoličanov. Indijski prebivalci so jako naobraženi. V bojnom vremeni so prišli v jako tesno zvezo z Evropejci, ar bilo jih je jako dosta na evropskom bojišči. Dozdaj so indijsko cerkev vodili evropski misijonari; zdaj je pa čūti od vseh strani Indije glase, šteri izražajo želo, da bi meli svoje domače dūhovnike i svoje pūšpeke. Majo že lepo število domačih dūhovnikov, ki so se vzgajali v domačih semenarijah v Indiji. Leta 1918. je bilo v Indiji 31 seminarških šol i 1159 bogoslovcev. Tō število pa vsako leto ešče narašča. — Katoličanska cerkev je jako dobra mati vsoj svojoj deci po celom sveti, zato bo tūdi ugodila prošnjam indijskij katoličanov kelko de le mogla. Znabiti ne mine 50 let i bo Indija cerkveno ščista neodvisna od evropskih misijonarov in bo mela tūdi svoje domače pūšpeke. Težave pa bodo, kakpa. Indijsko prebivalstvo je razdeljeno na takzvané kaste, kak so prinas razni stani, samo da se tam tak ločijo med sehom, ka nanč dosta ne gučijo eden z drūgim. Pa krščanska vera bo ešče bole zbližala te kaste, ar nas ona vči, da smo vsi ednaki pred Bogom i se moramo vsi med sehom ljūbiti.

Družba sv. Petra Klavera pomaga posebno misijonom v črnoj Afriki. Ima 37 jezero kotrig. V leti 1920. je poslala družba misijonarom v Afriki više edno miljono lir, to je več kak 10 milijonov naših koron.

Drúštvo za razširjanje vere v Rimi je zaključilo račune darov (v penezaj) za misijone. Vsega vkúp je prišlo do 20 milijonov francoskih frankov. Amerika sama je polovico darovala. — To je zadnja leta opazati, ka v Ameriki za misijone jako dosta napravijo. Pred kratkim časom so ešče misijonarje hodili v Ameriko kak v misijonsko deželo, zdaj pa že Amerika sama za drúge misijone skoro polovico vsega napravi (na podporo gledoč).

Ribe iz Genezareškoga morja. (List „Jeruzalem“ 1913. str. 491). Nadškofi Spaccapietra iz Smirne je bilo izročeno delovanje pri Genezareškem morji kak apoštolskomi prefekti. Rad bi staro znamenito svetišče pozidao, štero je stalo na kraji, kde je Jezuš Petra povzdigno za poglavara sv. Cerkve. Samo njegova kasa je bila prazna. Nato da naloviti nekaj rib iz Genezareškoga morja, jih dene v špiritus (ka se ne bi pokvarile) pa jih vzeme s seboj v Rim. Z očom papom se je pogučavao od svoje žele! Dopovedavao je sv. oči kak velkoga pomena bi bilo takše svetišče ravno za papinstvo — pa ka njemi penezi jako falijo. „Já, — so pravili dobre vole sv. oča (Pij IX). — ali je ne to blúzi tistoga kraja, kde je Jezuš napravo čúdo s tem, da je dao zgrabiti ribo, štera je mela zlat v gobci, da je Peter z njim plačao davek? Napravite túdi vi tak, pa de svetišče včasi plačano.“ „Sveti oča, — je odgovoro nadškof —, to sam jaz že probao; nalovo sam ribe v Genezareškem morji, samo ka sam v niednoj ne najšeo zlata. Liki Vaša svetost, vi ste naslednik sv. Petra i Jezúša Kristuša, Vam se mora čúda posrečiti.“ — Pri teh rečeh njim je ponúdo glažovnatu posodo z ribami, štero je meo pod plaščom skrito. Pij IX. so se morali srčno nasmejati toj prebrisanosti; odprli so omar i so dali nadškofi telko zlatov, kelko rib je bilo v posodi.

Za stradajočo Rusijo so darúvali papa 1 milijono lir. Vlak (mašin) z nakúpljenimi dari za té peneze je že v Rusiji. Zaistino dober pastir so sv. Oča. Njuvo srce bije túdi za zgübljene ovce. Za stradajočo Rusijo so darúvali túdi drúgi orsagi; Angleška 50, Francija 15, Švica 1 pa pol, Nemška 1 in štrti dao, Danska 4, Svedska 6, Norveška 5 milijonov.

Amerikanski predsednik Harding je prostozidar, pa je od sv. pisma etak pravo: „Jaz sam vsikdar ver-
vao, ka je sv. pismo boža knjiga po šteroj je Bog raz-
odeo človeki svojo volo. Preučavanje sv. pisma je naj-
bole potrebno preučavanje i te kak što to knjigo razmi,
takše je njegovo življenje. Kelko bole što pozna sv. pis-
mo, telko plemenitejše, boše je njegovo življenje, telko
plemenitejše je njegovo ravnanje. Preučavao sam sv.
pismo i zato pravim, da trdno verjem to od sv. pisma.“

Moč bože milošče. Na svojem potüvanji so mi-
sijonske sestre (nüne), ednok srečali nekoga srmaškoga
človeka, šteri je meo jetiko (to je beteg na plüčaj). Bio
je pravična dūša, pun dobre vole i je po kratkom spoz-
nao istino. Da je čüo, ka nam je gospod zapüsto po-
moč, s šterov se grehi zbrišejo, pa ka tisti človek, šteri
rabi (nüca) to pomoč i če te včasi merje, pride zraven
v nebesa, je on pravo ednoj nüni: O! prosim te, poma-
gaj meni, ka tüdi jaz pridem v nebesa! Čüti bi mogli s
kakšov iskrenostjov je to ponavlaol: „Moj bog jaz lü-
bim tebe iz celoga srca i te prosim odpüščanja za moje
grehe, štere sam včino. Darüjem ti svoj žitek.
Zemi ga za spravo za moje grehe! O Jezuš! Milo te
prosim, daj mi miloščo, da slobodno postanem tvoje
dete!“

Kak opominati!

Dostakrat pogled ne pomaga i teda je trebe reči. Trebe opo-
minati, ne včasi kregati i tüdi ne trebe včasi šibe z omare vzeti,
nego lepó pokazati deteti, da je ne dobro napravilo i njemi
trebe povedati, da toga nesme. Vnogi stariši posebno matere
nevejo kak bi napravile. Edne napravijo celo predgo, druge pa
strašijo deco, da tak ne bodo več toga delali. Nego toje ne
dobro. Opomin more biti kratek, nego jedrnati.

Glejte kak dela pametna mati in oča. — Deca so šli iz
škole. Mali Jožek je čüo slabo reč i je ne mogeo z glave zbiti,
tüdi doma jo ešče ponavlo. Mati, ki ga čüjejo, stopijo na kü-
hinski prag, ga ostro poglednejo i pokarajo: Jožek, te reči naj
nigdar več ne čüjem iz tvojih vüst. Jožek se je prestrašo, nigdar
je ešče ne vido matere tak resne. Do obeda je premišlavao, ka
so njemi veleli. Po obedi njemj pa pravijo: „Jožek odi z menov“.
Dečka je zaskrbelo, ka bo. Mati ga primejo za roko i ga pelajo
pred križ. Tü postojijo i pravijo: „Vidiš Jožek, dnes si razžalo
lüboga Boga. Ti šče neveš, ka pomeni tista reč. Pa bi mogeo
mene pitati, či je poštena ali ne. Tak sta pa lübi Jezušek i tvoj
angel varivač čüla grdo reč iz tvojih vüst. Kak si razžalo Lüboga

Jezuška. Nesmeš nigdar več! Prosiwa ljuboga Zveličara odpuščenja i moliva na čast njegovomi presvetomi Srci.“ — Jožek je prav goreče molo za materjov. Glas njemi je trepetao i se je razjokao. — Tista reč se njemi je pa tak prigrstila, da se je vedno strсно, gda se je spomno na njo. Telko njemi je pomagalo slovesno, resnobno karanje matere.

Matere, kratko naj bo vaše opominanje i karanje, ar samo tak bo melo sad i se bo globoko vtisnilo v srce deteta.

Ne je pa zadosta samo z rečmi opominjati, ar se to hitro pozabi, nego tudi pokazati v djanji. Na primer mati pravi deteti: „Vsako zajtro, gda vstaneš, moreš moliti,“ nego njemi tudi moreš povedati, ka more moliti, gde more moliti i gda more moliti, se razmi da more tudi vas viditi, da molite. Potem poveš deteti: „To nesmeš delati, ar je to greh,“ napriliko preklinjati, i tebe pa čuje celi den, da za vsakšo najmenšo stvar preklinjaš i kričiš. Morete znati, da dete živi s tistoga, ka vidi. I če njemi je kaj prepovedanoga, včasi gleda, či tisti, šteri je prepovedo, tudi ne dela to, ka je njemi prepovedo. I če dela tisto, ka prepovedava, dete včasi misli: „Zakaj pa mati lahko to delajo i za njih je ne greh.“

Zmirom pa, gda deteti kaj naročite, da naj napravi, pokažite njemi. Napriliko ga opominate, da more lepo jesti i žlico držati, to dete težko napravi. Nego pokažite njemi, da se more žlica tak držati, nož tak itd. i dete si to ležej i hitrej zapomni. I tak v vsem drugom, ka je včite.

Tü posebno vala pregovor: „Reči genejo, zgledi vlečejo.“ Dete najraj tisto dela, ka vidi. Zato bodi vaša poglavitna naloga, da bodo deca vedno lahko delali tisto, ka pri vas vidijo. Nego to je težko i tü pa trebe božje pomoči. Da, dragi stariši naslanjajte se vedno na božo pomoč pri vzgajanji vaše dece i jih bodete gotovo dobro vzgojili.

Bojan.

Kak Marija svojo deco lübi.

Sveti Bernard je jako lübo Marijo Devico in ne je minola niti ena minuta, da bi ne mislo na Njo. Ednok je klečao pred ednov podobov Matere Bože in pravo: „O moja lüba mati Marija, kak neizrečeno te lübitim, jaz tebe bole lübitim, kak ti mene.“ Naednok je postala podoba, kak živa in se je čüo lepi glas, kak nebeska igra: Kaj praviš Bernard? Jaz tebe telko več lübitim, kak ti mene, kelko so nebesa više od zemlje.

Dragi čtevec, kak je pa s tebov? Če ti Marijo samo malo lübiš ona te jezerokrat bole lübi. Ona nemre

vse trpljenje od tebe odstraniti, ár bi mogo potem več v purgatoriumi trpeti in Bog ti šče s trpljenjom priliko dati, da si zaslužiš nebesa. Nego edno ti bo Marija gotovo pridobila, či Njoj ti veren ostaneš, to je „nebesa.“ Ne dopústi zato, da bi preišeo šteri den, ka bi ti na čast Materi Božoj kaj ne zmolo.

Gda je sv. Janoš Berchmans na smrtnoj posteli bio in je že v nebesa in v večnost gledao, so ga pitali : Ka more človek delati, da ga Marija v nebesa pomore? Je odgovoro te svetnik : „Če je ešče tak malo, naj samo vsaki den napravi.“ — Zato molte radi k Mariji Devici. Molte rožni venec. Vsakojački pa molte nekaj vsaki den, na čast D. Mariji. Prizadevajte si pa túdi da bodete zdržavali bože zapovedi, ár ki Boga žali, žali túdi Marijo.

Cerkvene novice.

Francoska republika i Cerkev. Za časa, gda je bila Francoska republika ločena od Cerkve, so predsedniki republike na potúvanji duhovnikov ne sprejemali uradno. Od časa pa, gda je francoska vlada pa stopila v zvezo z Rimom, i ima Vatikan (Cerkev) svojega zastopnika g. msgra Cerretija v Parizi, se duhovnlki — šterogakoli verospovedanja — opet službeno sprejemajo.

Dominikanski redovniki na Angleškem. Pred več sto leti so dominikanci odišli z Angleškoga. Zdaj so se pa nazaj povrnoli v Oxford. Prvokat so prišli ta že l. 1221. in so dosta dobroga včinoli na Angleškem.

Katoličani na Českom. S Českoga navadno čujemo največ od brezverstva, svobodomiselcov i prostozidarov. Kak je istina, tej jako divjajo proti vsemi, ka je pravoga verskoga, posebno katoličanskoga, je pa od drúge strani túdi istina, da to zatiranje rodi obilne zdrave sade. Vse ravno je pa túdi ne brezversko. Drúštvo katoličanskih vučitelov ma 2000 kotrig.

Katoličanska vseučelišča. (najvékše šcole). Katol. vseučelišč je v Ameriki 15. Poslušalcov (dijakov) je 19.802 od teh 6000 ženskoga spola. V Europi mamó komaj edno tretjino, toje samo 5 univerz, (v Parizi, Louvanji, Fribourgi, Milani, Ljubljini). Te so čista katoliške. Ovači je univerz dosta več. Tudi v Jugoslaviji imamo tri : v Ljubljani, Zagrebi in Belgradi.

Jörgensen Ivan, danski konvertit (spreobrnjenec), znameniti pisateo i velki modrijan je od vučenosti i vöre ete reči zapisao: „Če znanosti (vučenosti) i krščanstva ne bi bilo mogoče združite, te bi moralo tak biti, da bi najvékši vučenjaki morali biti najvékši brezverci. Pa kak znano je tomi ne tak. Premnogi so najbouši verniki. Spomnim samo na Nevtona, Niels Stenota, Pascala (vsi velki vučenjaki). Bole znamenitij imen skoro nanč neumem imeuivati“. — Jörgenson se je rodio l. 1866 na danskom otoki Tijen. Bio je protestant i v mladosti jako razvūzdano živo. Začno je iskati resnico (istino); gda je vido, da istine nega v njegovom življenji, je l. 1896. prestopo v katol. vero in tū je najšeo istino.

Vmrli so g. Dr. Pavel Albera v 76 leti svojega življenja drugi naslednik čast. Don Boska. Na sprevodi je bilo več jazero ljudi. Tak so Salezijanci zgūbili svojega predobroga očo. Bodi njemi blag spomin.

Priporočilo v molitev: V sv. meše na čast sv. Družini so se zročile: V. C. za dravje v velkom betegi. S. za pozvanje v dūhovniški stan. N. za mir v družini. St. treznost i čistost slovenske mladine. V molitev se priporočajo naši pokojni dūhovniki. K. D. svojega trdokornoga moža. C. Č. prosi mir v familijiji. J. B. zmago Materecerkvi.

Sedemstoletnico obstanka tretjega reda so obhajali tūdi pri Sv. Sebeštjani zadje dni pred novin letom. Cerkev je bila lepo obiskana.

Zahvala. Prísrdna hvala Srci Jozušovomi za ozdravljenje Sr. Najponiznejše se zahvalim prebllaženoj Devici Mariji, zdravji betežnikov da je s svojoj mogočnov priprošnjov mojoj hčerki v teškom betegi pomagala i njoj zdravje izprosila. G. I. Petanci.

Zahvala Mariji. Za casa mojega prognanstva na tūhinskom so mi mati doma nevarno zbetežali. Rad bi jih še vido živi in poljubo žūlnato roko, ki me je telkokrat v življenji blag oslavlala. V toj stiski sam proso Marijo za pomoč, da mi mati ozdravijo. Milostno me je poslūhnola i zato se Njoj po toj poti javmo zahvaljūjem pa izpovem moje trdno prepričanje, da Marija je in bo pomagala.

Marijin.

Kak kregati.

Vnogi mislijo, da kreganje v tom obstoji če prav močno kričijo in pa prav dosta, Ravno naopak, Dete resan trepeče pred vami, nego čaka pa tudi da bi hitro končali. I potem se vam smeje i ide naprej svojo pot. Drugi pa ne samo da dosta kričijo, nego davajo deci priimke i ka je šče slabše, je preklinjajo.

Če dete več nika ne da na vaše opomine, ga morete kregati. Nego kak naj to napravite? Vekši deo izmed vas, ki to štete, delate na poli. Jeli ka dešč, ki se močno levle in celo z vetrom pride, nika ne hasni, nego škodi, ár zapoka njive, povali žitna polja i tak dale. — Ravnotak napravi kričanje pri kreganji. — Ka pa šče da se začne bliskati, grmeti in celo toča pride? Jeli te se vam začnejo skoziti oči. Zakaj? Ar bo toča vse pokončala. Vi ste se mantrali cele mesece i vsi vaši trūdi so pokončani v par minutah. Tak se pa zgodi tam, gde stariši davajo pri kreganji vsefelé imena deci i celo je preklinjajo. Vse ka so prle posejali, vse vničijo v par minutah i to oni sami.

Kak se pa veseli polodelavec, gda po sūši se lepo pokrije nebo z oblaki i lepo mirno deži. Cvetlice najmre povesijo svoje glavice, da je potem tem lepše pa nazaj vzdignejo. Dežč ide globoko notri v zemlo i pomaga rastlinam, da lepše rastejo. Vse se je poživilo, zrak se je očisto, z ednov rečjov vse je pomlajeno. Takše more biti kreganje. Mirno. Morete pokazati v vašem obnašanji da to ne delate radi, nego zato ár je za njega potrebno. Resno njemi pokažite da ne dela dobro i da ne sme več to napraviti, da se more pobogšati, ár če ne, bo kaštigan. I tak ne bodete deteta razdražili i bo potem premislilo i sprevidlo, da ste meli vi prav i se bo potrūdilo da se pobogša. Gda pa oblūbite kaštigo, morete prle premisliti, če jo bodete mogli dati. Ne kak ništerne nespametne matere: „Bujem te, vse čonte ti spoterem“, i ednako. Dete zna, da toga ne bodete nigdar napravili i zato se vas tudi ne boji. Nego oblūbite njemi kaštigo, štero bodete lahko zvršili, i če oblūbite, morete tudi zvršiti. Ar če dete zapazi, da samo oblūblate i nigdar ne zvršite, se vam bo smejalo i bo naprej šlo po svojoj poti misleč: Vej mi oča ali mati samo zmirom oblūbijo da bom kaštigan, za tem me pa izda ne kaštigajo.

V čem naj obstoji teda kreganje? Vkričanji ali celo preklinjanji? Gotovo da ne i to zdnje sploh nigdar ne. Nego v tom, da pokažete deteti' da ste nikak ne zadovolni z njegovim obnašanjem, da tak nesme več biti i da če ne bo inači, bo kaštigan.

Da bodete pa to dobro zvršili, nikdar ne kregajte gda ste čemerni, nego počakajte gda se malo pomirite. I gda ste mirni, teda pozovte dete k sebi i njemi povejte mirno, ka njemi morete povedati. Nego ne pozabite pa nigdar, da brez bože pomoči nika ne opravite.

Bojan.

Kak je Bog Minkici pomagao.

Püstimo naj Minkica, ki je zdaj že Minka postala, sama pripovedava kak se je to zgodilo. Poslušajmo!

„Jaz kak 10 let stara deklica sem že mogla iti k tujim ljudem služiti. Eden večer gda je že mračno postajalo, so me poslali v sosedno ves štera je bila tak eno fertao vüre daleč, nekaj kúpüvat. V te namen sem dobila štiri krone. Da bi prle kak bi čisto tmica postala domo prišla, sem šla, kak najhitrej sem mogla, po ednoj meji. Gda sem prišla v ves, sem zapazila, da sem zgübila edno krono. Si lahko mislite kakši strah me je obišeo, ár morete znati da takše slüžečke deklice so za vsako najmenšo stvar kaznüvane, i temveč da sem telko penez zgübila. Vseedno sem šla v baoto i k sreči so mi pravli, da toga blaga nega več. Tak daleč je že dobro, nego ka bodem povedala doma, či do me pitali gde mam peneze, štere sem dobila. Iskati sem več ne mogla ar je že preveč temno bilo.

Teda sem se spomnila ka mi je večkrat edna stara ženica pravla, da naj vsikdar iščem v molitvi pomoč. Te sem šče bila luteranska i sem nikaj ne znala od lübe Matere bože in od angela varivača. Zato sem molila samo „Oča naš in potem: O lübi Bog v nebesah, Ti znaš, da sem jaz zapüščena sirota. Pomagaj mi, ve sem pa jaz tüdi tvoje dete, pomagaj mi, da najdem nazaj peneze. In sem tak molila da mi je vroče bilo. S kakšim strahom sem prišla domo. Vsaki hip sem se bojala, ka de me što pito za peneze. Nego vsi so pozabli

na to. Jaz pa kak najhitrej sem mogla sem šla spat i sem molila dokeč sem ne zaspala. In ka se je zgodilo! — V noči se mi je senjalo, da tista krona leži v travi pri ednom grmiči, ta eno sto stopajov od vesi. — Gda sem vstanola, sem hitro šla na tisto mesto, štero sem v sneh vidla. Iglejte krona je ravno tam ležala. Veselo sem pobrala krono in se zahvalila Bogi in sem tudi tistoj dobroj ženici povedala ka se je zgodilo. Ona me je batrivala da naj vsikdar iščem pomoč v molitvi i jaz sem jo vbogala. —

Od toga, vremena ka se je to zgodilo, je že preci let, i jaz sem nigdar ne zanemarila molitve in zato sem šče našla nekaj bolšega, to je, sem postala katoličanka. Če ravno sem ostala sirota služeečka dekla, sem li bogata, ár zdaj ne samo da mam nebeskoga Očo, nego poznam i mam túdo ta najbolšo Mater, Marijo, k šteroj se jaz vsikdar obračam v vseh mojih potrebčinah.

Na Marijin List so darüvali v Sodišinci:

Püvar Jožef 16, Dšuban Terezija 6, Dšuban Janez 6, Lejko Jožef 4, Klanfar Jožef 4, Pollak Janez 16, Kous Alois 4, Šinko Jožef 8, Pajzlar Ivan 4, Šoštarec Jožef 4, Podlesek Káta 6, Hegedüš Matija 8, Domjan Jožef 6 koron, vküper 92 koron.

Žalost i radost Matere cerkve.

† Veliki papa mirü, XV. Benedikt so vmrli. Dva tjedna je Maticercekev bila brez pastira. A prve dni februara so radostno zapopevali rimski zvonovje, zlata papová korona se je položila novomi Kristušovomi namestniki na glavo XI. Piji. Gda to vest, štero so Novine obširno popisale, naznanimo našim čtevcom, včinimo to zato, da je oprosimo, naj dosta i predosta molijo za sv. očo Pija XI., za † pape düšo pa darüjejo edno sv. prečiščavanje. Ne je dober katoličanec, kijne ljübi tistoga, koga je Kristuš mesto sebe püsto na sveti, pápo.

Na vödavanje „M. Lista“ so darüvali v koronaj:

Sobočan Štefan M. N e d e l j a 20, Črensovci, naročniki Golinar Lovrenca 505, Sodišinci, naročniki 124, Kapistran Geci, Čakovec 120, Nedelica, naročniki 376, N. N. 1200, Šalamenci, naročniki 180, O. Bernardin Šalamon kaplan Podlehnik 10, Erna Razlag, učiteljica Ptuj 12, Satahovci, naročniki 280, D. Lendava gore, naročniki 70, Tropovci, naročniki 148, Bratonci, naročniki 500, Kustec Jožef, G. Bistrica 10, Mataj Magda 4, Gjörköš Marija, M. Polana 10, D. Bistrica, Györek Marija 10, Adrijanci, Kreps Anton 10, Mujdrica Martin 10, Hozjan Marčo 10, Markoja Štefan 10, Kociper Ana 6, Renkovci, N. 10, Beltinci, Slavič Janoš 10, Baligač Ivan 10, Cačović Jožef 4, Gal Jožef 6, Ros Andraš 6, Bakan Janoš 6, Turnišče, N.N. 6, Renkovci naročniki 454, Turnišče, naročniki 500, Žižki, Prša Marija 10, Zenkovci, naročniki 40, Martjanci, naročniki 780, Sr. Bistrica, naročniki 64, Hotiza, Ritlop Janoš 6, V. Polana Balažek Ana 4, Ižekovci, naročniki 606, Hotiza, naročniki 133, Traje, naročniki 384, D. Bistrica naročniki 304, Trnje, Sobočan Martin (20 na novine) 40, Črensovci, Mataič Ana 40, Nuskova, naročniki 410, Bogojina, naročniki 1000, Sv. Bistrica, Horvat Ana 4, G. Bistrica, Tkalec Marija 2, Nedelica, naročniki 24, Eletzgraben, Kúhar Mihal 10, G. Bistrica, Jakšič Ana 8, Črensovci, Čačič Jožef, pleb. 200, Fifonja Jožef, Brezovica 4, Brezovica, Raščan Ana 10, Vančaves, naročniki 72, Nedelica, Zver Jožef 10, Cankova, naročniki 493, Berkovci, Lebar Roza 8, Celje, Nerat Marija 20, Žižki, naročniki Prša Janoša 104, Petanci, Košjač Franc 40, Šümec Bara 40, Krog, Senčar Jožef, Veindorfer Vinci, Bejek Franc, Domjan Janoš po 10, M. Sobota Mataj Janoš črevljar 10, Krog, Žitek Ignac 4, Centiba Zorko Jožef 10, Lipovci, naročniki 400, Kobilje naročniki, 36, Horvat Marko, Bratonci 10, Erjavec Martin 4, G. Bistrica, Tkalec Marija i Kata 10, Tkalec Matjaš 10, Raj Štefan 6, Sv. Jetena Benko Štefan 10, Čontoia Janoš 6, Vogrinčič Leopold 6, Kolmanko Jožef 4, Forjanič Matjaš 10, Lang Janoš 4, Gomboc Leopold 10, Donša Koloman 4, Dolnji Slaveči, Gomboc Anton 10, Bakovci, naročniki 140, M. Polana naročniki 300, Črensovci, Kanič Matjaš 20, Sv. Martin, Kovacic Martin 8, Perčič Bolta 20, Oletič Matjaš 100, Kapela, Martin Meško župnik svetnik 8, Korovci, Janoš Rojko 8.

Hotiški darovniki so eti: Horvat Števan 10, Stuhec Anton, Kotjek, Martin, Farkaš Manka po 8, Farkaš Jožef, Utroša Števan, Horvat Manka, Krampač Kata po 6, Žižek Matjaš, Kotjek Ivan, Német Peter, Kiric Kata, Horvat Ivan, Horvat Andraš, Ftijčar Imri, Lacković Mihael, Zver Janoš, Bohneč Jožef, Ftijčar Ivan, Kelenc Stefan, Hozjan Stefan, Makuter Ignac, Zver Jožef po 4, Vuk Jožef, Sobočan Jožef, Balažic Manka, Kustec Manka po 2K. Ti dari so vsi ešče za lansko leto 1921.

